

# İNTERNET ÖLÇÜLERİMİZ

Nureddin Yıldız'ın 27.10.2014 tarihli (2.) Ankara Hacı Bayram Veli Camii Sohbetidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdüli'llahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn.

Âlemlerin Rabb'i Allah'a hamd, efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Çok Değerli Mü'min Kardeşlerim,

Yaşadığımız çağda Rabb'imizin sayamayacağımız kadar çok olan nimetleriyle baş başa yaşıyoruz. Çöller çiçek açmamış olsa da çöllerde bile Allah'ın nimetleriyle yaşayabiliyoruz. Gözümüzün göremeyeceği kadar hassas cihazlar dağlar gibi büyük nimetlerle bizi donatabiliyor. Allah'ın lütfu olan akılla üretilmiş olan bütün nimetlerin asıl sahibi şüphesiz Allah'tır. Mühendisi yaratan Allah olduğu sürece hangi mühendis yaparsa yapsın nimetin sahibi de Allah'tır. Böyle biliyor, böyle inanıyoruz, bu imanla ölmek istiyoruz. Allah'tan başka ilahımız yok, nimet sahibimiz yoktur. Hangi nimetle yan yana oturuyorsak o muhakkak Allah'tandır. Böyle iman ediyoruz.

Kardeşlerim,

Hepimiz internet isimli bir nimetle bugün hayatımızı farklı hâle getirdik. Dikkat ediniz, internet ve nimet kelimesini yan yana kullanıyorum. İnternet, bugün elektrik gibi hayatımızı kolaylaştıran nimetlerden bir nimet olarak karşımızda durmaktadır. Ancak, nasıl insanoğlu karayollarında araç kullanırken Allah'ın lütuflarından bir lütufla karşılaştığını görüyor ama bu nimeti kuralına uygun kullanmadığı zaman başına dert olduğunu, hem dünyasını, hem ahiretini zarara uğrattığını anlıyorsa, nasıl elektrik bizi aydınlattığı kadar cihazlarımızı çalıştırdığı kadar bir yığın insanın da ölüp gitmesine, sakat kalmasına sebep oluyorsa -çünkü her gülün dikenini olduğu gibi her nimetin de bir imtihanı ve bir sıkıntısı muhakkak vardır- internet de bugün, insanoğlunun neredeyse ekmeği, suyu, tuzu hâline geldi. Arabadan ve elektrikten daha değerli hâle geldi. Çünkü pikniğe gidince, ormana çıkınca elektrik dünyasından kurtulmuş olsak da şarj edilmiş cihazlarımız internetten kopmuyor. Elektrikten, araçtan, filan cihazdan daha yaygın, daha etkin bir nimet olarak internet ismini verdiğimiz bir nimetle karşılaşmış bulunuyoruz.

Yüz sene önce bu mübarek caminin kürsüsünde vaaz etmek durumunda olan hocaefendiler, âlimler böyle bir konuyu dile getirselordi "ne anlatıyor bu" denilerek herhâlde kürsüden alaşağı edilirdi. Ama bugün bu kürsüde çocuklara sabah namazının nasıl kılınacağını öğretmeden önce internetin nasıl kullanılacağını öğretmezsek Allah'ın camisinde, Peygamber'in kürsüsünde gerekli olanı söylememiş oluruz.

Bu kürsüler, namaz fıkından hatta namaz taharetinden önce internet fikhını, internet ilmi hâlini öğretmelidir. Neden? Bunu hepimiz çok basit bir bilgi olarak biliyoruz. Peygamber aleyhisselam Efendimiz çocukları namaza başlatma yaşı olarak yedi yaşını gösteriyor. Namaz pratiği olarak on yaşını emrediyor. Bir şeyin eğitimi başlamadan farzı, vacibi başlamaz. Dolayısıyla altı yaşında bir çocuğun namaz ahkâmını öğrenmesi veya velisinin ona namaz ahkâmını öğretmesi farz değildir. Neden? Yedi yaşından itibaren anne veya baba çocuğa namaz öğretmek zorundadır. Bu namazın alt yapısını oluşturan taharet ve diğer şartların da yedi yaşından itibaren farz olduğu anlamına gelmektedir.

Kardeşlerim,

İlmihâl bilgisi nedir? Bir insanın hayatında mecburen bulunması gereken Allah'ın hükmünün ona öğretilmesidir. Namaz altı yaşındaki bir çocuğa farz olmadığına göre bir baba kıyamet günü altı yaşındaki çocuğa namazı öğretmediği için hesaba çekilmeyecektir. Neden? Altı yaşında namaz farz olmadığı için namaz bilgisi de farz değildir. Ama sekiz yaşındaki bir çocuğun abdest denen şeyi bilmemesi kıyamet gününde babasının hesap vermesini gerektirecektir. İlmihâl yani farz bilgi; günlük hayatta zorunlu olan uygulamaların nasıl yapılacağına pratik bilgisinin öğretilmesidir.

Kardeşlerim,

Altı yaşında bir çocuk ödevini internet üzerinden yapıyor mu yapmıyor mu? Altı yaşında namaz farz değil ama internette ödev yapmak farz. Dört yaşında çocuklar babasının yeni aldığı telefonu veya bilgisayarı alıp "baba sana açmayı öğreteyim mi? Program yükleyeyim mi?" diye soruyorlar. Çocuklar interneti almış yaşındaki babasından daha çok biliyorlar mı, bilmiyorlar mı? İnternet çocuk işi mi, büyük işi mi? İki yaşında çocuklar iki milyonluk telefonla oynuyorlar mı, oynamıyorlar mı?

İlmihâl ne demektir? Niye "altı yaşındaki çocuğa namaz bilgisi farz değil değil, sekiz yaşındakine farz" demiştik? Çünkü mü'minin bulunduğu pozisyona dair Allah'ın hükmünün ne olduğunu öğretmek farzdır. Bugün Dört yaşındaki çocuklar daha anaokuluna gitmeden internet okulu görmüş kültürle yetiştiriliyor. Altı yaşında birinci sınıfa giden çocuğa "akşam internette indir gel" denildiğinde otuz kişilik bir sınıfta "bizim evde internet yok" diyen görülmüyor. Niye? Çünkü interneti olmayan bir ev yok. Hatta evlerde belki ekmek yoktur, su ve elektrik kesiktir ama internet açıktır.

Sudan, elektrikten, arabadan hatta çocuklar için tuvalet ihtiyacından daha acil hâle gelmiş olan internet konusu bu kürsülerden konuşulmadığı sürece mü'minler kendi katillerini büyütmeden başka bir iş yapmış olmazlar.

Çocuklarımıza yedi yaşından itibaren tahareti öğretmek mecburiyetindeyiz. Fakat bugün cep telefonu kullanmayı çocuklar bir buçuk yaşında öğreniyorlarsa internet eğitiminin yaşı da o yaş demektir. İnternet hayatın tamamını işgal etmiş durumdadır. Yakın bir zamanda neredeyse evde internet üzerinden muayene olacak hâle geleceğiz. Maaş ödemesi, alışverişler, ilaç siparişi, taksi çağırma işleri, bakkallar bile internet üzerinden çalışıyor. İnternetsiz bir şey kaldı mı?

Abdest ve taharet bilgisi yedi yaşından sonrakilerin bilmesi gereken, kıyamete kadar gerekli olacak olan bir ilmihal bilgisidir. Bu kürsülerde yüz sene önce abdest ve taharet öncelikli olan ilmihâl bilgisiydi. Ama bugün bir yaşından doksan yaşına kadar herkese hitap eden internet konusu bu kürsülerden konuşulmalıdır.

İnternet bugün hayat hâline geldi. İslam hayatı dizayn etmek ve cennet kılavuzu hâline getirmek için gelmiştir. Hayatın bir parçası hâline gelen, herkesin kullandığı internet kürsülerden öğretilmezse müstehcen, yabancıların yönlendirdiği, ahlâkı yok sayan, anneye babaya karşı kıskırtan sayfalardan, Allah bilmeyenlerden öğrenilecektir. Anne-babalar, hocaefendiler, müftü efendiler ve bu topraklarda dinden sorumlu olan makamlar, mevkiler, kişiler, siyasetçiler interneti farz internet, vacip internet, mekruh internet, mubah internet, haram internet diye tıpkı yemenin, içmenin haramı, mekruhu, mubahı, farzı, vacibi, müstehabı olduğu gibi tanıtmalıdır. Neden? Çünkü "Ekmek konusunda bile ekmeğin şu çeşidi mubahtır, bu çeşidi mekruhtur" diyoruz. "Sarımsak şurada

yenilebilir, gıdalıdır, ölümden başka her şeye şifadır, camide, toplantıda mekruhtur” diyoruz. Allah’ın sarımsak için bile hüküm koyduğu bu dünyada internetin farz olan bölümü, haram olan bölümü, mekruh olan bölümü olmaz mı?

Kardeşlerim,

“İnternet babı” diye bir bölümü olmayan ilmihâl kitaplarına para vermeyin. Ömer Nasuhi Bilmen Hocaefendi’nin zamanında telefon da yoktu, bu yüzden ilmihalinde telefonla ilgili bir bölüm yok. Fakat bugün internetten kes yapıştır yöntemiyle yazılan ilmihal kitapları -internetle ilgili bir bölüm içermediğinden- eksik kitaplardır. Bu eksiklikten dolayı bu zamanda bile Ömer Nasuhi Bilmen gibi bir âlimin ilmihâliyle yetiniliyor.

Bu çağın şartlarında üzerinde son kullanma tarihi olmayan gıdayı, “insan sağlığına zararlı değildir, filan plastik maddesinden yapılmamıştır” diye bir ayrıntı zikretmediği sürece bir oyuncakçı çocuğa almıyorsak, ilmihâl kitabı da internet hükümleri ihtiva etmediği sürece kütüphanemde bulunması gereken bir kitap değildir. Çok değerli bir hocaefendinin kitabı olabilir ama kendi çağındakilere yazmış olduğu bir kitaptır.

Kürsüler Ümmeti Muhammed’e Allah’ın cennete girmek için neler şart koştuğunu, cehenneme girmemek için neler yapılması gerektiğini öğretmek için vardır. Bu kürsüler mü’minlerin birbirleriyle buluşma veya birbirlerini tebrik etme yerleri değil, birbirlerine Allah’ın azametini, cenneti, cehennemi hatırlatma yerleridir. İnternet cennetimi bloke etmiş, cehennemin kapılarını sonuna kadar açmışken ben internet ahkâmını bir bilgi çöplüğüne dönmüş internetten mi öğreneceğim? “Bir Müslüman olarak internetten öğrendiğime göre internet helalmiş” mi diyeceğim?

Ümmeti Muhammed’in dini muharref Hıristiyanlık, muharref Yahudilik gibi insan eli değmiş, cennetin tapularının insanlar eliyle dağıtıldığı bir din değildir. Allah’ın dini Medine’de indiği ilk günkü tazeliği ve ciddiyetiyle bakidir. Dolayısıyla haramlardan kurtulmadıkça, mubahlar ve helallerle beraber hayatımızı sürdürmedikçe Allah’ın rızasını kazanamayız. İnternet, ya bizim dünyamızda olmayacak, ya da hocaefendilerin, âlimlerin helal dediği, mubah dediği standartlarda kalacaktır.

Anne-baba olarak çocuklarımıza abdest alırken, suyu israf etmenin haram olduğunu öğretiyoruz. Ömrünü israf etmeyi günde beş saat internetin başında oturmayı sudan değersiz görebilir miyiz? Bu çocuk -daha önce üç-dört defa tuvalete gitmesine rağmen- internet müptelası olduğundan beri tuvalete gitmiyor görmüyor musun? Bir dilim ekmek çöpe atılsa kuşlara, farelere, tavuklara yem olurdu yine israf olmazdı. Ama bir gencin saatleri, ayları, ömrü bomboş bir frekans önünde, dalgalar önünde “onu dedi, bunu dedi, şunu dedi, şunun resmine bak” diye manzara seyrederek geçiyor, ömrü gidiyor. Bir gencin ömrü, ahlâki ekmek su veya başka bir şeyin israfından daha değersiz midir?

İnternet hayatımızın ya bir parçasıdır, ya da bir belasıdır. Belaysa internete lanet edelim, atalım diyebilir miyiz? İnternet hayatın bir parçası hâline gelmiştir. İnternete bağlanmadan hastaneden randevu alamıyor, sipariş verirken internet üzerinden sipariş veriyorsun.

Bu sebeple internet çöp gibi “attım” demekle atılamaz. Ya ben ona uyacağım, beni sürükleyecek ya da onu dizayn edeceğim, kullanacağım. Çünkü internet, Allah’ın nimetlerinden bir nimettir. En iyi nimetlerden olan ekmek bugün insanlığın başının belası durumundadır. Ekmek kilo yapan en büyük düşman oldu. Ekmek için savaş yapıyoruz, sonra da çocuğumuz çok ekmek yemesin

diye evde bir savaş daha yapıyoruz. “Çok ekmek yedin oğlum onun yerine şunu ye” diyoruz. Hani bu dñnyada ekmek için vardık? Hani kavgamız bir dilim ekmek içindi?

Hayır, bu dñnyada hiçbir şey sorunsuz değildir. Evlat da öyledir. İnsan evladı olsun diye kırk bin dua yapar, olunca da ona kırk bin beddua yapar. Nimetler dertleriyle beraberdir. şu kâinata Allah, dikensiz gül yaratmamıştır, yaratmayacaktır. Çünkü gülün dikensizi inşallah cennette karşımıza çıkacak. Sorunsuz evlat, orada olacak. Dertsiz arkadaş cennette olacak inşallah.

Dñnyanın her şeyi derttir. En büyük nimetlerden biri olan ekmeğin de baş belası olduğunu görebiliriz. Sođuk yediğin zaman dişine zarar, sıcak yediğin zaman midene zarar verecektir. Ekmek de internet de nimettir. Allah nimeti verirken “saldım gitti” diye vermiyor, “al, kullan, göreyim” diye veriyor. Çünkü her nimet, aynı zamanda da büyük bir imtihandır.

Dñnya, Allah’ın ne verirse versin imtihan için verdiği bir yerdir. Cennet ise imtihanların bittiği, her şeyin karşılığının bulunduğu yerdir. İnternet, bir nimet olarak avuçlarımızda, parmaklarımızın ucundadır. Ama parmaklarımızın ucunu da seyreden melekler yanı başımızdadır.

Bu sebeple kardeşlerim, hocaefendiler, anneler, babalar, din namına sorumluluk taşıyanlar şunu bilmelidirler; taharet öğretmeden önce internet terbiyesi verilmelidir. Çünkü taharet yedi yaşında farz oluyor, internet ise iki yaşında devreye girmiş bulunuyor. Üç yaşındaki çocukların bu dñnyada internet sayfası arkadaşlıkları var.

Biz Müslñmanlar olarak çocuklarımız günaha battıktan sonra mı onlara internet eğitimi vereceğiz? “Bu çocuk bir zina yapsın, ondan sonra evlendiririz” mi diyeceğiz? Zina yapmasın diye insan evlendirilir, kirlenmesin diye temiz tutulur. Açlıktan öldükten sonra mı insana yemek yediriyorlar? Yoksa açlıktan ölmesin diye mi yemek yediriliyor?

İnternet nimettir, Allah’ın lñtfudur. Uzağı yakın, kıtaları avucunun içine getirdi. Binlerce cilt kitabı bir tuř kadar sana yakın hâle getirdi. Bu nimet değil de nedir? Bu kadar büyük nimetin şükür yapılması gerekir. “şükürler olsun, evimize internetimiz bağlandı” diyerek şükür olmaz. Allah’ın şeriat’ına göre internet kullanırsan şükretmiş olursun. Allah’ın şeriat’ına göre kullandığın zaman Allah ona bereket verecek. O bereket sayesinde de internetin zararını görmeyeceksin.

Kardeşlerim,

İnternetin hiçbir zararı olmamiş da olsa anne babayla çocuklar arasına mesafe koyup seksen metre karelik bir evin içinde çocuğunu özleyen bir anne, bir baba oluşturuyor. Çocuk, interneti açmadığında bir yere kaçıyor, açtığında “hoş geldin baba, sen üç gündür bu evde yoktun” da demiyor. Senin geldiğinden de haberi yok. Çünkü o arada bir arkadaşıyla internette başka bir iş yapıyor. Sokakta uyulşturucu kullanan bir arkadaşıyla buluşur diye ödün patlıyor -sokakta buluşsa en fazla beş yüz arkadaşla buluşur- hâlbuki o internet üzerinde yedi milyar insanla buluşma fırsatı buluyor.

İnterneti kapatmak ise gözünü kapatıp sokağa çıkmak kadar akılsızca olur. Kapatmak da yok. Ne var? “Rabb’im Nuh aleyhisselamı ve kavmini dedelerinin mirası olan putlara ilah diye bakıp bakmamakla imtihan etti, beni de bununla imtihan edecek” diye düşünmek var. Bir zamanlar baskılar insanları Kur’an’dan uzak tutmak için imtihan nesnesi olarak toplumda bulundu. Bugün ise Kur’an da muharref İncil de zina da nikâh da ezan da davul da serbest. Bu hürriyetler, bu bolluk delirtmeye başladı.

Müslüman, interneti de bütün nimetleri de Rabb'inin emrine ve yasağına göre kullanarak zehirden ilaç üreten insandır. Yılan insanları zehirliyor olabilir ama biz onun zehrinden şifa üretirsek doktorluk gücümüz ortaya çıkar. Yılandan tıbbı simge kurarız. İnternet de böyledir. Bunun için âlimlerimiz, hocaefendilerimiz, Ümmeti Muhammed'in yaşlısının, çocuklarının dininden ve ahiretinden kıyamet günü hesaba çekilecek olanlar bu konuya dikkat etmek zorundadırlar.

İnternetin dünyadan büyük olduğundan şüphe yok. Çünkü dünyanın dışından bize geliyor. İnternet bugün dünyayı avucunun içine almış koca bir cihaz durumundadır. Bu insan kafasıyla mı oldu, o mu insanları yönlendirdi belli değil. Yarın sabah kalktığımızda internetin gücü üçe katlanmış da olabilir. Dün, ses yapan tuşlarla telefon ediyordun şimdi dokunmatik diye bir mucize çıkardılar. Bir hafta sonra dokunmatik çöpe gitti bakarken senin istediğini arayan telefon çıktı. Yakında da herhâlde "sen yarın şunu ararsın" diye hayalindeki göre birini arayan cihaz çıkacak. Sonu olmayan bir hızla internet ve onun bağlantılı cihazları ilerleyip duruyor.

Şeriatımız nerede geri kaldı ki internette geri kalsın? Şeriatımız, dinimiz hiçbir zaman geri kalmadı. Ama dini sadece namaz kılmaktan ibaret gören, Kadir Gecesi'nde blok bir dindar olup üç yüz altmış dört gün onunla idare eden, telefonu şarj ettiği gibi Kadir Gecesi şarj olmayı da yeterli gören anlayıştan dolayı İslam adına Müslümanlar geri kaldılar. Böyle bir şeyden Allah'ı tenzih ederiz.

Hayatı yaratan ve hayat için Şeriat gönderen, din gönderen Allah hayatın gerisinde kalır mı? Televizyonda geri kaldık, basında geri kalmamız bizim hatamızdır. Bir basın ilmihali hâlâ çıkaramadık, televizyon ilmihali öğretilmedi. Hâlâ taharet, hangi şeyhe bağlanılacağı, hangi mezhebin üstün olduğuna dair sorularındayız. Hâlâ ayrıntılardayız. Hiçbir mezhep öbür mezhepten üstün değildir. Üstün olan Allah'tır. Allah'a bağlanan herkes altındır. Allah'ın dini en üstündür. O dinin hizmetinde olan mezhepler, tarikatlar adı ne olursa olsun hepsi onun hizmetindedir. Hizmetçiler arasında fark olur mu?

Biz, "filan hoca mı daha büyüktür, hangisi daha Allah dostudur, evliyalıkta kaçınıcı standarttır" diye onun bunun makamlarını ölçmeye kalkar ve ayrıntılarla uğraşırsak durum böyle kalacaktır. Hâlâ bir ilmihalimiz olmadığı için, "iletişim fıkhı" diye bir fıkhı ortaya koyamadığımız için, İlahiyat Fakülteleri'nde İletişim Fıkhı Kürsüsü, İnternet Fıkhı Kürsüsü diye bir kürsü kuramadığımız ve bunun ihtiyacı da hissedilmediği için başımıza geleni hep beraber seyrediyoruz. Rabb'imizin namazı vaktinde kılmadığımız için "bu namazı niye vaktinde kılmadın kazaya bıraktın?" diyeceğine iman ettiğimiz gibi internetin de farzını, vacibini, haramını niye hazırlamadın diye soracaktır kardeşlerim. Hiç kimse bunda tereddüt etmesin.

Biz internet çağında yaşayacağız. İnterneti namaz, oruç, hac her şeyde kullanacağız. Babam Arafat'ta tavaf ederken ben internetten Ankara'da onu seyredeceğim, tavaf duasını, vakfe duasını internet üzerinden bana naklettirecek bu sayede ondan daha fazla biz Ankara'da heyecanlanacağız. Üstelik vergisini de ödemedi bunu yapacağız. Bu şekilde internetle dolup taşmış bir hayat yaşamamıza rağmen kıyamet günü dirildiğimizde Bilal Habeşi'nin imtihanı ile imtihan olacağımızı zannedemeyiz. Bilal, kırbaçtan başka bir şey görmedi. Bizim gördüğümüz telefon kabloları yerine o Ubey ibn Halef'in kırbaçlarını gördü. Bilal Habeşi'nin imtihanı ile benim imtihanım aynı mı?

Kardeşlerim,

Bugün namaz aynı, oruç aynı, hac aynı, kumarın, zinanın yasağı aynıdır. Ama imtihan benim imtihanımdır. Ben internet çocuğuyum. Çocuğum benden daha çok teknoloji kullanıyor. Benim aldığım bir cihazı, parasını ben verdiğim, okumuş yazmış bir adam olduğum hâlde benimle alay eder gibi "sen onun programlarını açamazsın ben göstereyim" diyor. Böyle bir dünyada çocuklarımızı namaz, abdest öğrensinler diye camiye gönderdiğimizde dinimizin bize yüklediği sorumluluğun bir bölümünü yapıyoruz. Ankara'da, İstanbul'da, Aydın'da, İzmir'de Müslümanlar çocuklarını din öğrenmek için camiye gönderdikleri gibi ya caminin bir köşesinde helal internet köşesi açıp çocuklara eğitim verecekler ya da interneti çocuklarımıza Allah'ın razı olacağı şekilde kullanmayı öğretecek dersaneler kuracaklar.

Bilal Habeşi'nin Mekke sokaklarında kırbaçlandığına dair kıssaları dinleyip ağlayarak kimse meleklere kandıramaz, ancak kendimizi kandırırız. Cuma vakti geldiğinde Müslüman "Rabb'imî hatırlayım" diyerek Kur'an okuduğunda iyi bir iş mi yapmış oluyor? Yoksa o kişiye "sen istersen Kur'an'ı hatmet, cumaya gitmedin, cuma vakti Kur'an bile okunmaz" mı deniliyor? Her vaktin sınavına hazır olunmalıdır.

Ümmeti Muhammed Ortadoğu'nun bir kasabasına gelmiş birkaç seneliğine görev yapmış bir peygamberin ümmeti değildir. Ümmeti Muhammed, kâinat ümmetidir. Kıyamete kadar baki kalacak olan ve insanlığın Âdem aleyhisselamdan son insana kadar bütün dertlerini, çilelerini, kahrını yüklenmiş bir ümmettir. Kıyamet günü Müslümanlar "internet yükünün altında kalmıştık" diye meleklerle mazeret beyanı yapamazlar.

Camilerde hocaefendiler Kur'an öğretirken, çocuklarımıza bu internet dünyasının dikenlerine takılmadan nasıl yürüyeceklerini de öğretmelidirler. Yoksa zaten uyuşturucu kullananlar haram ve helal bilmeyenler interneti bizden daha hızlı bir şekilde çocuklarımıza bal gibi yalatacaklar. Tıpkı anne babaların banyo traşı öğretmeye utanmalarının, hocaefendilerin bu konuyu ayıptır diyerek anlatmamalarının sonunda çocukların Allah tanımaz insanlardan bunun nasıl yapılacağını öğrenmek zorunda kaldıkları gibi bugün internet dünyası da aynı sıkıntılarla karşımızdadır.

Halep ordaysa arşın buradaymış ya, internet her yerdedir. İnternet hem Halep'te hem buradadır. İnternetsiz yer yok. Şu kıyamet alametine bakın. Ekmek yok, su yok, hayat ihtimali yok, aylardır elektrik, su yok, çocuklar, kadınlar, ihtiyarlar ölüyor, camiler bombalanıyor. Saat başı bir bomba patlıyor ama internet her şeye rağmen devam ediyor. Savaşçılar savaşırken öldürürken, kurtulurken birbirlerine internet mesajı gönderiyorlar. Biz de burada "bak adam ne yaptı" diyoruz. Savaşı internet üzerinden oyun seyrederek gibi seyrediyoruz. İnternetin gücünden bahsediyorum. O savaşı tutuşturanlar da zaten internetle tutuşturmuşlardı. Savaşları da internet başlatıyor bitirirse de internet bitirecek. Bu kadar büyük bir yükün altında internet ilmihali bile olmayan Müslümanlar olarak nasıl Rabb'imizin huzuruna çıkarız? Ömer Nasuhi Bilmen rahmetullahi aleyhin yazdığını tekrar yazarak ilmihal mi yazılmış olunur?

Kardeşlerim,

İnternet fıkıhı, iletişim fıkıhı, internet ilmihali, iletişim ilmihali farz-ı ayın duruma gelmiştir. Madem ihtiyar nineler göreceğ gözleri olmasa bile “yavrum benim sayfayı bir aç bakıyım” diyorlarsa, askerdeki torunu bile ona internet üzerinden mesaj gönderiyorsa bu dünyada internet, tuvalet terbiyesinden, camiye girme adabından önce geliyor demektir. Bunu yapmak zorunda olan kim ise Allah bunu ondan soracaktır. Ama anne babalar bu sorumluluğu hiçbir şekilde hocaya hacıya yıkamazlar. Ama ne yapabilir? “Hocaefendi bu cuma bize internet adabından bahset, kötülüğünü, faydasını değil, haram ve helal noktalarını anlat” dememiz gerekmektedir.

Kardeşlerim,

İnternetin düşmanı olmak veya olmamak diye bir sayfa açmıyorum. Akıllı insanlar olarak, internete öcüdür diyecek hâlimiz yoktur. Ama daha derin bir hakikati konuşuyorum. İnternet deyince, akla başıboşluk geliyor. İlmihalimizin birinci sayfasında bu olması gerekiyor. Allah “insanı abes yaratmadık” buyuruyor. İnsan, abes yani başıboş yaratıldığını mı zannediyor? Başıboş yaratılmamış bir insanın numaratsız ayakkabısı olmayacağı gibi başıboş işi de olmaz. Dolayısıyla internette en büyük sıkıntı başıboşluktur. Devletler kendilerini internetten koruyamıyor. Ve internet gitgide daha tehlikeli olacak. Şeytan belli ki insanoğluna en büyük oyununu binlerce sene önce tezgâhlamış ve bizi bu tezgâhın ortasına oturtmuş.

İnternete karşı bizim birinci eğitimimiz; “başıboş Müslüman olmayacağımız” üzerinden olmalıdır. Başıboşluk; vakit başıboşluğu, insan onurunu yok sayma başıboşluğu şeklinde iki noktaya ayrılabilir. Benim buradaki konuşmamı şu anda, sırf birisi espri yapmak için, o sözü -söylemiş olup olmadığı bilinmediği hâlde- internete koyduğunda, bir saat geçmeden o söz koca dünyanın büyük kıtalarının tamamını dolaşıyor. O sözü söyleyen bile “Allah Allah bunu nerede söyledim?” diye merak ediyor. Ondan sonra da kırk dereden su getirip ilaç yapsan da onu bir daha temizleyemiyorsun. İnternette biri “filancanın ayağı kırılmış” diyor. Adam ayağına bakıyor “sağlam” diyor “yok internette öyle yazmıyor” diyorlar. Levh-i Mahfuz açılmış da orada görmüş gibi “internette gördüm” deniliyor. Çünkü kendini internete satmış, şahsiyetini teslim etmiş biri için internetten başka bir şey yoktur. Onun aile hayatı da internet, çoluk çocuğu da internet olmuştur.

Kardeşlerim,

Peygamber sözü bir kenara yazılmaz. Ona iman edilir. Ebu Davud ansiklopedi adı değil, Ümmeti Muhammed’in iman kitabıdır. Cennete nasıl girilir, cehenneme niye girilir?” sorularının cevabını veren kitaptır. Ebu Davud’un rivayet ettiği, sahih hadis şerifte Peygamberim sallallahu aleyhi ve sellem “en ağır faiz...” ifadesiyle başlıyor. Kur’an; “Faize devam ederseniz Allah’a ve Resûlü’ne savaş edersiniz” buyuruyor. Efendimiz hadiste: “Faizin birçok büyük günahı vardır, bunların bir tanesi Kâbe’nin dibinde zina etmek kadar büyük günahdır” buyuruyor.

Ebu Davud’un bu hadisinde de: “En ağır faiz -faiz dosyasının da üstünde bir faiz- gibi bir suç Müslüman’ın onuruna ulu orta dil uzatmaktır.” Müslüman’ın onuruna dil uzatarak Allah’a secde eden bir insanın yapmadığını yaptı olarak söylemen espri olarak da olsa tehlikelidir.

Adam otobüs durağında otobüs beklerken arkasında bir bayanın da görüldüğü bir resmi “ikinci hanımıyla otobüs durağında yakalandı” diye yayıyorsun. Öyle bir evlilik hayatı olmadığına dair kırk belge getirse de internette olduğu için kimseyi inandıramıyorsun. Âdeta internette Levh-i



Mahfuz'a geçmiş bir haber gibi bakılıyor. Müslüman'ın onurunun internet ortamına, internet çöplüğüne atılması faizden daha ağır bir afettir. Arapça bilenler "ism-i tafdil" diye bir şey bilirler, "en üst noktada olan şey" demektir. Faizin de en üst noktası; Müslüman'ın onuruna dil uzatmaktır.

Zaten internette ciddi bir bilgi yazdığına kimse okumuyor. İnternet, uydurduğunda, kimsenin aklına gelmemiş bir şeytanlık icat ettiğinde meşhur olabileceğin bir ortam. Bir dakika içinde bir Müslüman'ı milyonların önünde hırsız, ikinci sahte kadınla dolaşırken, kumar oynarken gösteren Müslüman, faizin de ötesinde bir günah sahibidir. Bu da internet sayesinde. İnternette Rabb'imize kavuşacak şeyler de, şeytana şeytanlığını arattırarak şeyler de bulabiliyoruz.

İnternet ilmihaline girmesi gereken bir paragraf daha şudur: Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem yine Ebu Davud'un ve Tirmizi'nin rivayet ettiği bir hadis şerifte: "Mü'minden başka arkadaşın olmasın" diyor. Ölçü, kanun, Şeriat, din bu şekildedir. Arkadaşın mü'min olacak. Sonra: "Arkadaşa bakılır" buyuruyor. Kur'an: "Kıyamet günü arkadaşlar birbirlerinin başına bela olacaklar" diyor. O zaman benim internette takip ettiklerim arasında mü'min olmayan biri olamaz. Haram veya mekruh olup olmadığını âlimler takdir etsinler. Bir Müslüman gencin şarkı söyleyen birisi takip ettiği kimse olarak bulunuyorsa "mü'minden başka arkadaşın olmasın. Herkes arkadaşının dini kadar dindardır" diyen Peygamber'e kıyamet günü ne diyeceğiz? İnternet kullanılabilir ama geçmişe döndüğümde Allah'tan korkmayan hiç kimsenin haberini bile okumadığımı ispat etmiş olmalıyım. Nasıl olsa bilgisayar çöplüğüne ne atarsan at, yanmıyor, kokmuyor, çürümüyor. Melekler kıyamet günü onu belge olarak getirmeye tenezzül etmezler ama dünya şartlarında belge olarak kullanılabilir.

Kardeşlerim,

Çok önemli bir ayrıntı daha var. İnternet üzerinden hanım kardeşlerimiz istifade edebilirler mi? Allah'ın Şeriat'ının kadını, erkeği yoktur. Nimetler erkekler için, çamaşır ve bulaşık kadınlar için mi? Nimet konusunda kadın ve erkek aynıdır. Ama bir yere fotoğrafını koyduğunda üç dakika sonra "vazgeçtim, yanlışlık oldu" diyerek geri alsan da on binlerce insan onu görmüş oluyor, onu bir daha geri alamıyorsun. Evleniyor kadın, anne olduğunda "şu gençlikteki, İmam Hatip Lisesi'ndeki fotoğraflarım artık yakışmıyor, çocuklarım görmesin." Dese de internet ortamından onları toplayamıyor. Sen arkadaşına mezun olurkenki resmini gönderiyorsun arkadaşın da başka bir arkadaşına gönderiyor. Bu şekilde resim iblisin en yakın torununa kadar gitmiş oluyor, bir daha da geri gelmiyor.

İnternet sadece alıyor, kimseye bir şey vermiyor. Elbette kadın da internet kullanır ama internet onu kullanmaz. O interneti kullanır. Hanımlarımız, kızlarımız Allah'tan korkmalı, kuru edebiyat yapmamalıdır. Kimse "internette erkeğin sakallı fotoğrafı oluyor da kadının başörtülü fotoğrafı niye olmuyor?" diyemez. Ortada bir hakikat var; Allah kadını anne olarak görmek istiyor. Prestijyle görmek istiyor. İnternet ise perişan ediyor. Senin başörtülü fotoğrafını beş dakika sonra başı açık olarak senin karşına getirebiliyorlar. İnternette sen anlamadığın hâlde senin başını açabiliyorlar. Bu kadar ileri bir teknolojiye Müslüman kadın dikkatli eder.

Kardeşlerim,

İnternet konuşulduğunda bir şeyin daha konuşulması gereklidir. İnternet alışverişin de merkezi hâline geldi. Belki de çok yakın bir zamanda bakkalların kapısı hiç açık olmayacak. Sadece "şu saatten şu saate filan adresten arayın" denilecek. Çünkü ekmek almak için bile kadınların çocuklarını

bakkala gönderemeyeceği bir zamana doğru gidiyoruz. Annesi “oğlum bir ekmek al gel” dediği zaman çocuk “ben sipariş veririm anne, sen kapıdan alırsın.” diyecek. Şimdi de öyle, bundan sonra da kanunen de böyle olacak herhâlde.

Kardeşlerim,

İnternet üzerinden alışveriş yapılıp, yapılamayacağı ya da nelerin alışverişinin yapılıp yapılamayacağı konusunda kesinlikle bir internet ilmi hali görmemiz gerekir. İnternetin en önemli konularından birisini ayrıntı olarak zikredebeyim. İnternet üzerinden altın ve gümüş ticaretini helalleştirmek mümkün değil denecek kadar zordur. İnternet üzerinden kredi kartıyla alışveriş yapılabilir ama kredi kartıyla internet üzerinden bilezik yüzük alınamaz.

Bu Şeriatımız'ın faiz dediği uygulamalardan biridir. Bu da İmam Azam hazretlerinin içtihadı, filan hocafendinin kanaati değildir. Sahih hadis şeriflerde Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem yasakladığı şeylerden birisidir. Çünkü altın ve gümüşün ticaretini yapılabilmesi için senin eline bilezik veya yüzük girdiği anda mal sahibinin eline de mal karşılığı kadar paranın girmesi gerekmektedir. Hadis şerif: “Bir el altını, öbür el parayı alsın” buyuruyor. Altın ve gümüşe mahsus kural budur. İnternet üzerinden yapılan “sen şuna katıl, sen iki yüz abone bul. Sana bir lira, sana yedi lira.” Gibi internet muamması olan konulara zaten girmiyoruz. Fakat kredi kartı ile yapılan altın alışverişi internet üzerinden helalleştirilemez bir ticarettir. Bu da internet ilmi halinin muhakkak birinci olmasa da ikinci konularından birisi olmalıdır.

Kardeşlerim,

Hepimiz Rabb'imizin huzura çıkacağız. Allah o gün ne verdiyse hesabını soracak. Çocuk verdiyse çocukların, mal verdiyse malın hesabını soracak. Elbette İslam gibi muhteşem bir nimeti verdiğinin ve bizi Müslüman olarak yarattığının da hesabını da soracak. Çünkü İslam'dan büyük nimet yoktur. Ve İslam'ı internet frekansları arasında çarçur etmek, namaz kaçırmaktan daha basit bir suç değildir.

Bizim internete kurban edilebilecek bir İslam'ımız yoktur. Bu İslam bize pahalıya mâl oldu. Toprağın altında, üstündekilerden fazla yatanımız var. Ağır bedeller ödeyip İslam sahibi olduk elhamdülillah. Allah: “Ne aradıysanız verdik.” buyuruyor. El-hak verdi. Hastanelerden sıra almak için teheccüt vakti gidiliyordu, bugün oturduğun yerden sıranı da ilacını da alabileceğin bir zamana gelindi. Bu nimete karşı şımararak Allah'ın Şeriatı'nı kurban edemeyiz. Ekmeği, suyu israf ettiğimizde Allah çarpar diye korktuğumuz gibi İslam nimetini israf ederek neslimizi dine uygun internet kullanır hâline getiremezsek, Allah bunu da soracaktır.

Hayatı yüzde yüz kontrol etmedikten sonra İslam neyin İslam'ıdır? Hepimiz dinimize sahip çıkacağız. Çocuklarımızın alkolik, kumar müptelası olmasına karşı gösterdiğimiz titizliği, kumarı gözünün içine sokan, alkolü sempatik hâle getiren internete karşı bin kat daha fazla göstermek zorundayız. Din bizim, biz ise Allah'ınız. Allah hesabını soracağı nimetleri vermiştir. Bu hesaba hazır olmak bunun bir ilmi halini, fıkını bilmekle mümkündür.

Hepimiz bir internet fıkı, internet ilmi hali, iletişim ilmi hali araştırmak zorundayız. Nasıl köy yolunun yapılıp yapılmadığını sorguluyorsak “internet hükümleri konusunda hâlâ bir kürsü kurmadınız, Müslümanlar bunu papazlardan mı soracak?” diye kim yetkiliyse ona sormak zorundayız. Bizim için Bağdat'ta ölen filanca şeyh efendinin ölmeden önceki hikâyelerinden ziyade internet

konusunda yapılacaklar önemlidir. İnternet geldi, dünyayı kasıp kavuruyor, savaş idare ediyor. Müslüman doğranışını on saniye sonra ulaştırmak ve beni kahretmek için psikolojik bir savaş malzemesi olarak kullanılıyor. Avucumun içine geldiğinden dolayı namaz kılarken beni rahat bırakmıyor. İnsanlar internette son durumun ne olduğuna bakmak için uykusunu bölüp internet sayfasına bakar hâle geldiler ama bakacak bir ilmihal kitabı yok.

Vel'hamdüli'lilahi Rabbi'l âlemin.